

siasten bezoeken, na het verlaten der Erasmiaansche school, gewoonlijk eene Universiteit; van de leerlingen der H. B. School met 5jarigen cursus zetten eenigen hunne studiën te Delft of elders voort, maar de meesten hunner, evenals de kweekelingen der 3jarige school, wijden zich aan den een of anderen tak van handel of nijverheid.

Van de meisjes, die de lessen onzer inrichting van M. O. hebben gevolgd, zetten er al zeer weinigen hare studiën ernstig voort: de meeste van haar laten wetenschap wetenschap; zij bewegen zich in den huislijken kring of — in de wereld.

Toch zijn er ongetwijfeld velen onder haar of hen, die behoefte gevoelen om op de hoogte te komen of te blijven van hetgeen in de wereld der wetenschap, die evenmin stilstaat als die van handel en nijverheid, gewerkt is en nog gewerkt wordt. In die behoefte tracht men te voorzien door lezingen, en de meest populaire zijn zeker die van «het Nut»: de Afdeeling Rotterdam der Hollandsche Maatschappij van Fraaie Kunsten en Wetenschappen is door gebrek aan belangstelling vóór weinige jaren gestorven.

Maar zijn de lezingen van het «Nut» in staat om de behoefte, waarop ik wees, te bevredigen? Volstrekt niet. Zij handelen over allerlei, vaak heterogene onderwerpen; men vergelijkte slechts de bonte reeks van onderwerpen, welke gedurende één winter ter sprake komt en ieder, zonder juist pessimist te zijn, zal tot de overtuiging komen, dat het «oleum et operam perdidi» (gas en moeite heb ik verspild) op menig spreker van toepassing is, want het doel van het gros der redenaars is te behagen, niet te leeren. Wel is het waterige en moraliseerende element van vroeger op den achtergrond gedrongen door het humoristische genre en het anatomiseeren van den een of anderen auteur of nog liever van één zijner werken, wel begint de sociaal-politiek ook hier door te dringen, maar nu wij zoovele